Vihterpalu	F-332	25
Haltu	F-336	10
Kuijõe	F-326	18
Kõnnaste	F-325	20
Dirhami	F-334	24
Võnnipea	F-337	27
Englema	F-333	
Sirkapea	F-42	
Edaste	F-338	39
Ristna	F-331	42
Põdrali Vanakula	F-39	45

№ 83

P 332 (Viitna-palu)

Südamik hea, suure südamiku ja õhuke hea väljatulekuga, mõeldav säilitada tüüp-läbilõikena.

Ol px

<56,6 Aktinoceramilt, väga ühtlane 5 m ulatuses.

56,6–58,0 / 1,4 / 0,3 Südamik 4 monoliidina, neist ülemine 0,1 m paksidetrund liivakivi selles eristuvate fosfaatfragmentidega, keskmised –0,1 ja 0,05 m – tugevasti tsementeerunud lubjakivi meenutava liivakivina (?) – ühes ebaharilikus asukohas liivakivi fosemele, alumine 0,05 m – prunikaskhall peenteralise keskmiselt tsementeerunud detriidilise liivakivina.

Ol P

580–785 / 20,5 / 3,8 Šlamsun valupaskhallist pinedatsiaalsest alakvirsinuile lähedasest aluvitsest materjalist, mulles kahel tasemel 0,5 m-sed südamiku monoliidid. Viimastes helehall valdavalt massiivne või horisontaalkihiline läbistorteerunud pinedateraline aleuroliit, mulles rohkesti peenharjusaid pärsidagregaate markeerivnas sageli nihkelõtust. Glaukoliito väga vähe – harvad liustkerad. Esineb ka 1–2 cm-ne helehallis-hall savi vihi, mis läbi tõmmatud aleuritidega. Tsementatsioon nõrk ja üldiselt vastab P-le.

Pirri ranniku

K.M. andmeil nord
al. rulloomu paigi
jõeni olla vulgi ehrgimas.
79,0 – nor 78,5

78,5–82,0 / 3,5 / 1,9 Alemoliidi ja alumiitsavi vahelduv
mine 60:40.
Alemoliidid ülaosas helevalged,
tüüpiliselt ts-lamellsed, allpool tuge-
vamini tsementeerunud poorikloas-
tilise karbonaatse tsemendiga, veidi
glaukoniidirokkamad, mõnk üld-
reeglina ka alumiitsavist rasmesti
eristatavad.
Alumiitsavid (või peliitalemoliidid)
rohkesthallid 5–10 cm-ste vaheldu-
mena meenutavad valgelamellit ilmag
ka savisid. Lähemal vaatlusel aga
selgub, et brogiitse neis ei ole, küll
aga ebareb arvukalt valge alumiidiga
täitunud nn. surve-mõjuslõhesid.
Intervalli alumiitse alemoliidis tasemeti
rohkesti musta detriiti, mõnõtlu ka
osa käsitatav süsiavõrsia konglo-
meraadina. Mõnde tunnusik põhjal
püüi pole väga selge ja kalle S. eeldab
piiri mõnevõrra allapoole, küll aga
tõgevõrk piirist alumiitide tsemen-
tatsioon ja savides ilmnevad ühesuu
brogiitsid.

E₁ lk

82,0–98,5 / 16,5 / 12,2 Alumiitsavide, peliitalemoliitide ja ja
mestrite alumoliitide tüüpilselt
lm-lamellne vahelduvaine 50:20:30.
Alemoliit rohkem ühtevalli ülekan-
ses poolas, kus nad moodustavad
vahi 0,3 m-seid vahekihte, on ena-
masti tugevasti tsementeerunud ja

Lk – Sr
püroklastiidid

Sõraldavad lasumist määrase rohkem kajusat glaukoniiti.
Alumiitsand ennanalt hästi ühtlustunud rohkete alumiidipesade ja pindade poolt. Esineb ka glaukoniidiklimpe.
Intervalli alumises osas muutub settelõvalt palju peenemaks pürodiidiks.
Tasemetel 88,0 ja 97,6 m Volborthella.
Intervalli alumise osa pürodiidid sisaldavad kogum väikseid (Ø kuni 5 mm) fosfaatkonkreetsioone ja 1 fosfaatkonkreetsioon ebaühtlase diagenees. Tase määratakse pürokonglomeraadina, mingi selle all veel 0,2 m rohkesti ühtlast sõraldavat palju pürodiidikihtidega. Sisaldab ka valdavalt randomi ülaosa alumiitsidel kogum fosfaatkonkreetsioone, mistõttu tase 98,3–98,5 m määratakse sisemi pürokonglomeraadina.
Kuvatav, et maarahaaži sadumist ei pürokildest ei fikseeri, mingi kõrvalise erineva allikat.

Sr 1

98,5–106,0 / 7,5 5,4 Peitsalumiidid ülemiinemisega alumiitpaarus, pelsdihaks alumiidiidiks, alumiidiidiks, väga-väikeste pehtidel-tegi peentsalisele kivaldele lähenemas peentsalisemas alumiidiidiks.
Tegelikult valdab alumiitne pohkakivim, mis kõigel peamiselt savipindade kaupa. Viimased, mitu intervalli ülaosas, läbi mõ rohke-

F.P. mõtted: Olemas sõnu tüüptunnus – kahvatuhall a värgulisus. ka kõrsmi sorteerimatus.
Elupõlgede rohkus viitab sinna sr-kvartsile sr-ov ülaosas.
Päärab tähelepanu pürsd, glaukoniidi, posfaadi pt. murelõte mõõtkäsitlõte punktõnne.

test tükesõgustest (Ø 2-3 mm) valge alumõdige ja tõi tunnd vestkaal-käsmudest.
Intervall: allosas savõsus suurenb, intervall tükitatu tugevneb, ja kõrgus vertikaalkäsmudele. Klastvõide ka horisontaalsed, osa vähi-klastt Volb-d mõõtavad horisontaal-kärgud. Siisse on kõik värgud intervallis väga mõõtõsmud ja selkaelse kaseedi ülestõi õrkes muutus allesuurtusega (magevelsus v.m.s.). Mõõd ühtälgi ega piirdõstõmd käske intervallis ei kõrne.
Klastõke materjal väljõkas, käsvat mõõnavõidge käib alust ka kõtõti väle aga õnamasti kapvalt klastõ pindadest vesadõmaks. Kõõlas glaukoniiti kõrda ei õõnestõmd; käkuldali vaid õõrkõrd valtkaisi valutõ tõrd.
Kõõnel tasõnal tõõldatud ka vahvatuhallasid impregnatsioone, mõõd neid ei mõõdusta 1 %-gi intervallist.
Klastõke põõ katõb puurõmõs intervalliga (kuni 2,0 m) ja on väga selge kõrstaaktõõvõrdi: lamavad kontsa savõd tõõdõvalt kõrgema ja ühtlasema kõrgusharakteristikaga.

VSP

106,0-120,0 alumõtsavi valdavalt rohekashall,
17,0 9,8 ülaosas väga ühtlane, praktilõselt

Kp. ϕ332–114,0

Savi Platõpsoleeritud killtõega

VSP

Murenemisohuing?

E.P. mõte: Siega antud näidandus on ainult VSP koostões raldatavad LnT ja LnK tüüpi intervalli osad.

Ohuna püsidinõivaldala (ohuselt kapsaid alumõtasmet näidatas) massiivne savi, millel alg-ajalt vaid aluvõtse matapali lõtspaid pansendud. Allapoole aluvõdi väheb osakaal suurebs, ohuvad kõrguse suurusega püsidkõrgud ning vahemikus 115–120 m on intervall esindatud juba peatõalmoldõdõ lõikudega nt. kapli tüüp lõikpõrmekõrõmina.

Kogu intervalli arvukalt Plat. nidi tasemeni 114,0 m ka Plat. spõraalis, vahel isegi kihjena.

Intervalli ülaosas 0,4 m intervalli algusest (süg. 110,2 m) esineb kõrvõldõne valumõht, mis lõllamaspruuni 5 mm-se kihõkese ümbrus on näha on ulatuses eakristunud, kas murenemisohuing?

1200–125,5 / 5,5 4,8 Savi, aluvõdikas, kõrvõvõõne, praigused nuhel nõshmud, peenes võlistõmnas judumend, mis võtab saanud tema dispersuude, vend teeb lõhena kõrjeldamise võimatuks. Vahe ohuelt siiski väga LnK-ohuelne, lõllamaspruunide värvi toonide osaakaal intervallis ca 20%.

Intervalli alumine piir terav, vastu püsi nõktõti ühenõtlevalt selge see ka karotaaziköveral.

VST (+ VSK)

125,5–159,0 / 33,5 10,5 Liivaosa pe alumõtsavi vahelduvuse, mis karotaazi andmeil jäguneb sel-

Py
konnyt6,oon sarni
ϕ 2-3 cm
125,6

Sk ϕ 332 – 171,3
kivivärvilise
pelüütalaroolit

gelt kahens intervallikus:
ülemises – 125,5 – 146,0 m, mõlles valdavad liivakivid koos mõne sarikaliõlidega (85:15) ja
alumises – 146,0 – 159,0 m, mõlles valdavad savid ja vahd. alumises 4 meetris esineb liivamive.

Tõsteid nõdamiinus aga valdavad aleuriidsavid, rohkashallid, kvamasti väga mõõnilised, peamõõlgelt lagunevad. Püriidikäske nad reeglina ei sisalda. Ka kindlega vahelduvates liivakivides on glaukoniiti väga vähe, vaid rohkem intervall ülalpool.

Liivakivides esineb ka fuusida mineraalipuisteid, kõõdunud taseemeid kruusateri ja fosfaatoolitoid.

Intervalli alluvas lõtud kalk (nõõnestikta) sabaldikas.

V

159,0 – 202,5 Šlamm liivakivi (aleuriidi) kämilitriga, ka-
43,5 6,0 rotaasil andmise valdab madalafoo-
silise liivamiõ, mõlles 4 0,5 meetrist
sarikat väljaloõki: 165,0, 171,0, 182,5 ja
192,6 m.
Sõdamiinumonoliidid jagunevad:
171,3 m – kivivärvilise, tõmpõlgselt võõ
fuusilise pelüütalaroolit, valdavalt
hallikas (kahvikõlges) põhimassiga rohkesti muskoviiti
ja terasvõõd punakaspruunid
vahemikud,

Sk Ф332–176,2
massiivne
pikitalumolliit
tuunchalk

Sk Ф332–195,8
sinakashall
alumiitsavi

Sk Ф332–202,6
rohekashallikas
pluumund mikro-
tahvli pealispind

SK Ф332–203,0
punakaspruun
mustoliit

· 176,2 m – tuunchall, sinakas, rohkem-
kas massiivne pikitalumo-
liit, milles kõrgad väo-
letihad supregnatsioonid.
Põhimass võib olla jämo-
liitne.

195,8 m – tuunsinakashall massiivne,
harpilise murdega tihane-
mad (jämealeuritumad)
alumiitsavi punakaspruu-
nidega ja ühtlase väo-
lettpunaste vahevüngudega –
tüüpiline jämeaitkivim
Lääne-Eesti punamaadel.

V gd O

202,5 – 203,6
1,1 1,1 mikrolit, milles saavad põhimassis
rohkesti alumiidi, liiva- ja kruusa-
teri – võimaste mõõtmetega põhi-
selt kvarts, vaid alumiinis osas ka
lisandub valgas või roosa päeva-
kivi.
Intervalli põhiosa ühtlaselt puna-
kaspruun, milleses pisade või vähe-
kaalvõsundina lõunevad valgjad
täpandusalgused (vt. diapositiive), vaid
ülemine 5 cm vöö rohenatoonilisem,
milles võib ehk täpanda lasuvas
tsoonumis jämealeuritumi protsessi
algusi.
Piir lamava punakaspruuni tera-
fiinsemate kaoliga vahestuspunaka
ja sõdamiinse (vt foto ja diapositiiv).

kerb. 332 – 209,0

dolomiidi 200 – ~~and 160~~ – liidis

Aluskord

>203,6 Amfiboliit, tüüpiliselt peenekeskmise kuni jämedateraline, paiguti suunatud nupphegulaatidega, allpool rohenäolise ülemise distuumi, kohati rohenäo-nuustaga ülemiste osade muutub amfiboliit.
Tuhaomaduste poolest on ülemine distuumi osa lähtub palju rohkema kaltsiidiga täitunud sooltest, mis moodustavad soontevõrgu.

Ф-336 (Hatiku)

Puurstdamik avaldatud - täiendatakse tegevusega.

0,1 pk

<820 Diatomeemaalk.

820-884,8 / 2,8 1,6 Puneteraline liivakivi, prunnikaskel. Vahetult aluda all tugevasti tsementeerunud pinnidega, mitte monoliitset pinnidriiti ei läbi mõõdustavat. Selle all karbonaatne mineralisatsioon, ühtsuse vertikaalsuunas, ühtepidamine, vähemal määral tsementina. Kivimis rohkesti dikriiti, üksikuis peenemat, all-osas pruunidamat, ebhatvalget.
Lõbakivi ga vaheldub diatomeemaalt praguses pinnidamikus 0,2-0,3 m-ste vahenikkides.

E1 Ф (+ E1 sl?)

884,8-1110,5 / 25,7 14,5 Alumiiit valgjashall, peenedateraline, täis rohkete rohehashelide pelitalumiiidi või alumiitrauu 5-10 cm-ste vahenikkidega.
Alumiidi ühes võõdlemisi ühtlane osa raskemalt murtavalt, platuses vaid üksikseid 2-3 m kõrgusi pealpain, all rohedatoonilisem. Koostises valdab kvarts, esineb kapsast otka pa roosakaid

Karb Ф336-85,0
liivakivi karbonaatsoontega
0 pk

Lisaks: savikivimid paljudel tasemetel, kaasa-arvatud ka 1m tilaosa graafdavad massiivselt m. suurem-vähetõenäol valge täidisega.

teri-kest mõned ühtselt päevavõrd ühtlustes mustrites glaukoniiti ei liitud, alates tasemest 92-93 m — Tedla puhul ühtekuuluva, mille hulk allapoole suureneb. Vähemalt 104-110 m essed mitte väga ja glaukoniidiga rõhastunud peenkõlpelt lagunevad kivimid.

Savikad kivimid on intervallis ühtlaselt varieeruvad, mõnd ei võimalda intervalli ühemõtteliselt lõigestada. Eeltoodu rohenaskalle alumoodikga korrapäratult läbivõtmetud 4 ts-ühelist savikad-peitkalemoodik (ka intervalli ülaosas), aga ka väljapeetumad massiivsemad või peenemalt lagunevad peitkalemoodikt, mis pole ts-le eriomased. Need aga just intervalli allosas. Mitmastes mustrites ka mõned ek savi mõõtmetavad rahekihid, mis aga ei traalda veel selgeid brogiüüfe.

Tasemetel 99,0, 102,5 m ja mujal ühtsed rohenaskalle savidkivimid valge alumoodikga täitunud pesadest ja selgetest verthaalhäälmudest - enam 5% ei tõtsi.

Intervalli allosa punaseis alumoodikke tsementatsioonn aste peidi tugevam, rohelised ühtsed ühtsed poolviolastid, mis teeb ka aluvise piiri määramise võrdlemisi raskeks. Intervalli ülemise osa kivimid, eriti savid, traldavad rohkesti piirkihi mitmesuguste nõlvoidma, mis ühtselt

Ehitaja PÜ –
94.5 m
puuraukkaev

aluspõhi A-Ø-336-1 92 m – soolas?
alumiinium A-Ø-336-2 101 m – tahke?
aluspõhi A-Ø-336-3 105 m – tahke?
tahkas
ehk ts – sl vormalia piir
tasemel 92,0 m

A-Ø-336-4 110,7 lõkatab?
aluspõhi, rohkaskalk

A-Ø-336-5 112,5 lõkatab
aluspõhi tahke, rohkaskalk

lasmiti mõjutus. Tasemel ca 94,5 m südamikus kontaktil olamuldja väljapestud mandelsest neiandkivi (Ø 10–15 mm) piirdikonglomeraatkivi, mis võivad olla mingi füüsilise piiri tähistajateks.

Karotaaži andmetel eristub intervalli ülaosa tasemeni 92,0 m liitlaseina ja madalama kõrgusfoundja, mis, vastupidiselt lamavale glaukoniidi- ja organogeenkarbonaatse ts-ga on tugevalt eraldatav sl-na.

E_1 lk

110,5–123,8 / 13,3 9,0 Alumoliidi ja aluspõhi ülaosa tüüpilised lk-kivimite vahelduvate. Alumises 2 m valdavad alumoliidid, mis ei oma ülevalt kui tsementatsiooni eemalt väike erinevad lasmiist (kalle 5. puur selle alused 112,3 m!). Alumises osas valdavad aluspõhjand ümarikute 3–5 cm-ste massiivsete, reeglina fusegeenasti tsementeerunud alumoliidi vahelduvad, milles glaukoniidi vähe ja väga harjuldased.

Vahelduv intervalli ülemisest piirolt ilmuvad alumoliidi pindadel brogliidid, ka savas vahesed nn. Falkenhelle-tüüp väljad.

Tasemel 111,0 m – lõtvus omapärane must määrdunud fauna fragment,

Tasemel 120,0 m – kõrtsi sõiklumed tõlobüdi põsega.
Sügavusel 123,6 m – Volborthella ja kogu aluse 1 m ulatuses rohmeste väikest korrapäratud pinsdonäärke.
Alumine piir monomiiselt selge, kuigi füüsilise säigenduta: laanami muudustab koopa kohadatsioonilisem tõsi tüüpi mõõt.

€ 1 sr

$\frac{123,8 - 131,0}{7,2}$ $\frac{}{5,2}$ Alumöök ülemmeantega pelüdiaks või kogumi pelitaalumöökoks.
Kivim esindatud peamiselt rohe tüübiga, mille hulk läbilõikes varieerub. I tüübiks on helesa alumöök läbipõimunine peene rohekaa savi vähemate-rikkega, mis omakorda läbitud avamatest, mud väga ühtepidust vertikaalkäikudest.
II tüübiks on massiivne kapsast savimaterjali sisaldav pelüdiaks moorsoonivaene alumöök.
Koostiselt nõrk kivim lasumist ja laanamist erineat nähtava glaukoniidi rohkuse ja tumeda värvi (klusell & krotiid) rohkusega. Viimane kivimi niiski vaid kapsaks.
Tasemel ca 126,0 m kivimis vaheldatakse mõõdukas rippgaatkoosivärvi mõõk en-se vöödina.
Intervalli alumise piiri asetamine millelgi rasse, kuigi karotaažil selge. Kontaktil on ümbes 0,5 m ulatuses

alumiitsaeri rohekashall, osa kogusest kunstkivist lõastud

4-P-336-6 sug. 125 m. sõlm alumiitsaar

kp. P 336-125,0 alumöök melasumöök vahekihiga sr

rohevaid laoja ebatasega peliit-
aleuroliite, mis võivad kuhjuda
mõlemasse, kuid millid on aleu-
riidinäärmide alusel vahelduvam (kõi-
giriklaasi) ja millest tõbel palaõ
Platyholmites.

E_4 VS P

131,0 – 146,0 savi, valdavalt aleuriitne, rohevaspall.
15,0 14,5 Intervall koorika ebatasega: vahelduvad
väga aleuriidirikkad, rabeli peliitaleu-
riitidele lähenevad õhtkarsse muudega-
napa kk-tüüpi kihtsed (eriti inter-
valli ülemistes meetrites), rohevashallid,
massiivsed, prantsilselt ehk pälgedita
karpkihult või peenelkihult muutuvad
savid, aluseks lähtedased, mis pal-
judest aleuriidi viludest lähtuvad ka.
kapi tüüpi savid, kuid ka kahva-
tähtedega viipud kestka või kihtidemuud
mahu tüüpi savid. Viivmased ehk
intervalli alguses.
Piiridiagrahe intervalli tähe - kuid
enam intervalli alguses, rohes võima-
liinagrafiid kivimtüübis. Piiridiagrad
enamasti kuni 1-2 mm, harva rohi
3 mm laiad.
Ka Plat. fragmente puhtelselt tähe,
rohkem alguses.
Intervalli ülemisest piirist ca 0,7 m
allpool intensiivselt helehallikasroheline
savi, millles ka korraptraatu ooniad-
lane impregnaatsioon (kas muumumbe?).

Muraenium piirl VS – SR ?

E.P. märkus: selga ka siin on paralepa kihistik paistab vaheldumisi LnT ja LnK pontega osas.

1460 – 1546 (8,6 / 5,8) Savi alumiinas kõrgvõrdne, tüüpiselt LnK kuuluv: tihedalt lahtipinnumilt vahelduvad värvelt pruunid ja hallid erinid. Erinevuseks vastsagedane alumiinikihtide esinemine, kohusti pinnaõõnsus, millega kuni 6 mm. Alumiine pin vastu pausi liivakihtikihti: litodesplitselt tihe.

C_1 vsK

1546 – 1677 (13,1 / 6,5) Liivanihe ja savide vahelduvine, vahekaasi hulgunde ca 50:50. Liivanihi helikaal moodustab 0,3-0,5 m-seid kihte ja on esindatud vesimõõr- või pinnaterasliivaga, millel kindlalt hajusat ühtlast värvitoonis glaukoniiti. Kohati glaukoniit koondub kihipindadele, andes liivanihile rohekashilisuse. Allapoole glaukoniidi osatähtsus väheneb ja intervalli alumisel pinnal kõht juba tähtsteradega.
Alumiinasid rohemashalled peenkõhs litoksus esinevad, väga ühtlaselt praktiliselt igasugustest elujälgedeta. Pinnad on pinnapärased, sisaldab harvust orbiite ja rohke kõhs üle 0,1 mm läbimõõduga pelitalumiinidiks.
Fauna ei leitud.

C_1 vsT

1674 – 1736 (6,2 / 6,4) Alumiinasi ülemine osa pelitalumiinidiks. Rohekashalle, sageli kaas-

kp. 336–169
Kärgutäide savis

vastuhilme, paljudest aluvõdi piirdadest ja võltidest lõbustud, mõnedes kohati väga ladjad nn. mahu kivimit. Täidus säsiertsias on kaswale mõrvalvile omane peenplaatjalt kaguvõi edelasuunas ühtlane sarv, mis reeglina ebajärgi ei traalda.

I tüüp on väga väga rikas aluvõdi-bästlaste kroglüüfide poolest: need väga vormirohked, kindla suurusega sagedi mõõtmevõrdselt vastatud näitvalitsena (vt. kp.).

Intervallis esinevad aluvõdi vahekihid, mis kohati võga-, kohati hõlbe glaukoonõdi võkad. Piirdikõrne ega faunat intervallis ei traalda.

173,6–185,0
11,4 1,0 Südamik peasegu puuduk, esinedes üksikmonoliitidena aluvõdes intervallis väljeldatud kivimitüüpidest. Kandaasi andmisel valdab liivakivi (ca 65%), mõõtelselt madala kõrgusfoonigä (pude, glaukoonõdi vaere?), mõlles täisnud 0,5–2,0 m-sed sarikamad välgaloõgad.

Piir lamavale V madalafoonilaste liivakividega geofüüsika tõsiselt eraldselt selge.

V v?

185,0–213,4
28,4 3,0 Seamn mõlkallest liivast, nõrgemõõtmeliste kivimõõnetu.

Kandaasi andmisel ühtlaselt madalafoonilise liivamõõtega,

ühegi (!) sarikama väljaleõgata.

v gd?

213,4–230,0
16,6 1,6

Šlamm lehkallest liivamaterjalist, informatiooniväärtuseta. Vaid alumisel piirel umbes 0,1 m värvimonoliit. Koostaaži andmeil alumisest intervallist ca 2× kõrgema kõrgustasemega kivakiri võrd. Tõenäoline (pelitalumoliidi) väljaleõgiga.

Alumine, valdavalt alusharre piirel paiknev südamiinmonoliit annab kõverad väärtused tugeva väljaleõgi, nr on aga esindatud ebaõnnestunud mõõtmise liialdatavuslise liivamõõga, sisal orgaanikka alumoliidiga.

Piir alusharrega eraldatakse selge, maaeerituse kulutusprana pealt all 2 cm-se aeroseenikpiiraga (vt. foto pa dia positiivi).

>230,0 m Alusharr

Ф 326. (Kuigõe)

Südamiku nõgu ühtlase – nõgu ∈ paiknevad nõgus kastiv ja on lähedased ühtlase pikkusega mandlitidune.
Konsultiaar nägeldus karakteeri andmise (peamiselt) on patoloogiline.

O, pn

<98,0 Diafüüsemanikt.

980-1035 Oobolusliivaarn, hall, tugevasti pinnadistunud.
5,5 0,2

C, t5

1035-1240 Šlamm, informatiivsem.
20,5 3,0 Karakteeri andmetel modelo viirgustooniga aluvolit, suhteliselt rahutu ehituselt t5 lineaarne – vaid ülemised 3,5 m ülepäämist modelleeritud kiirgustaandga – vajalikust interpretatsiooni na C, sl.

C, lk

1240-1430 Nõmmliitide – aluvoliitsavide ehituselt
19,0 3,0 lk-lineaarne vahelduvuse.
Intervall ülemisel poolel tugev (glaukoniit ne?) välgalõõm.

Fosf.

VsP

1430–154,0 / 11,0 2,5 Sarv, rohekashall CNT-kihistre, ko-
hatiste piirdekaanide ja rohueste
roosaka-beežide fosfdatpraadiga.

VsK + VsT

154,0–195,0 / 41,0 9,0 Tüvandude ja alumiisandude vahelda-
mine mitles ca 45mm-st ühikust
ühikust teadusparamust ega maksimum,
v.a. eha savikam väljapuistud
maksimum vahemikus 184,5–187,0m.
Üldiselt näivad valdavat liiva-
kivid 60:40.

V

195,0–219,2 / 24,2 0,5 Šlamm, informatiivsuudta.
Karotaažile eeldatud valdavalt
liivakivina, mille piirgisfaas ulta-
maks pidevalt tõuseb. Ehkki ca
3-4 savikamat vöajalõiki.

P 325 (Kõmmaste)

Südamiku mahtelselt hea, eriti ka pealse osas.

$O_1 pk$

<700	diktüonemakilt
700-756 / 5,6 0,5	Sarikmuld värvus roosa kuhaades sobolusliivaks ja diktüonemakilta, kuspuures klemiim toem püüate 2o-mendiga.

$E_1 ts$

75,6-950 / 19,4 5,5	Klemokilt, õmmeskraalne, pelitoalu-rolisti vahekihtidega, sarikmuld värvus 80:20.

Intervallis ülemine 1,5 m koosneb kuhjakilt pinnal kõnkretsioone ja ümarkivistikku, kuspuures esinevad paigutuvad ühtlaselles intervallis glaukoniidi ja tuhaperese tõttu praktiliselt punakaspruunid. Muus osas on värv kitsaskogukilt varjundi lahtamisele.

Allasuv alveolit koosneb mahtelselt paigu glaukoniidi, mis vahel tasemiti muutub ülekaalukalt pinnadel, kuhjakilt muutub värvi tuhkhall, kohati kuni 1,5 m ulatuses, kuid põhiosas on kõnkretsioone ja mõlkat sagedi esinemas savikkivi.

Alveolaal on vaga intervallis osamiselt tsementeerunud, kuspuures

põhjus ka tumedad peidokalaste-
liivakivi rohemashallid, moodus-
tavad umbes 10 cm kihte. Iseloom-
lisathelidc aluskihtidge täitmund
murrusloked, milles ümarad ilmed ega
puudu.
Kogu intervall mitte liiga iseloomulik
ja -kivimidle ja meenutab sarnaseid
ja kivimisloode tõttu rohkem rohat
sl. Kivid glaukoniidirikkus aluses
8 meetris pole sl-le iseloomulik.
Aluskontakt piir biostratigrafiliselt täpselge
pole ega füüsikaliselt markeeritud.

95,0–97,0 Aluskihid, milles tüüpiline (30 cm) pruit-
2,0 1,0 aluskihid.
Aluspõhjad massiivsed liivakivid,
koosnevad kulgalisest peidokalaste
(Ø2 mm). Lõhkund glaukoniidi-
mineraleid ja natuke väga
palju kvartsi mineraale. Halvasti
sorteeritud, koosnedes nõrgalt
kulgal liivafraktsiooni terad.
Tüüpilises osas asuvad pruit aluse-
kihid – pleemunud rohelised kihid,
koosnevad rohkem kaolinitt kui
lasuvad sarnased kihid.
Intervalli aluskontakt piir vastu pruuni
ja näeb segi tambrikud.
Võimalik et see intervall oma alus-
kihtide sorteerimatuse tõttu moodus-
tab ka aluskihi osa, kuid ta pleem-
kihid (peidokalaste jäljed) tüüpiline viitab
aga tõenäolisele piirile selle inter-
valli lõpus.

Eglu

97,0 – 114,0 (17,0 m) Savide ja aleuroliidi vahelduvus, sagedus vähemalt 60:40.
Kivimitmed on enamasti helehallid helevarvulised, väikese, mõnevõrra ebaühtlase suurusega, ebaühtlaste osas valdavad aleuroliidid, alosas savid ja pelgad aleuroliidid.
Kogu intervalli suhtelisest raskusest Volb., kõrgeim 97,05 m, sügavaim teine – 113,8 m.
Intervalli aluseks osas 2 komplekturaadi uspunnes aluvuse, kuhu kuuluvad fosfatisemmid vendkad, sügavuse 114,0 m, teine aga 113,8 m-selles puurdapuurituse puurtuumi esimeses põhjalikult uuritud.

SÕM

114,0 – 117,0 (3,0 m) Aleuroliidide ja savide vahelduvus, sagedus vähemalt 1:1 (ca 60%), valupashallid, suhteliselt suure pelgite komponendi sisaldusega, kuhulgas sagedi pleekitushorised, sisaldavad ebakorrapärased glaukoniidi terad, terade läbimõõt (ka pruunid bioturbatsioonid) mõnikord kuni 1 cm.
Savid rohmashallid, vähemal määral ebaühtlase viirdeega (kuni ühe 1 cm paksusega).
Kogu intervalli suhteliselt sagedi aleuroliidi materjalis fosfatisemmid (fosfatsed), peamiselt konkretsioonilised.

Intervall koosneb kihi põhivalt leetunud
labiinsest Vellb. (Emma mukamuld?)
Pinnakatmiseks kasutatud ka liivakat.
Alumisest osa leetunud labiinsest tuumakatest pärgadest selgub.

VSP

117,0–122,0 / 5,0 3,5 Savi alumiinium tõenäoliselt alumiinium, sisaldab veid üksikuid kuni 1 cm pikkuseid alumiiniumi valumiinia kivimi valdavalt roheroshalle, vähe viidetse viirupõ ladunga.
Kogu ulatuses esinevad pinnakatmiseks aegunud ja alates pigaviisak 117,3 m. Plaatsolundites.
Kohatasandil eristub intervall lamamist veidi kõrgema viirgusposaga.

122,0–129,5 / 7,5 3,5 Alumiiniumi viiruumientega pelitaluvõidine, sisaldab vähe väikesi pandateraline alumiiniumi laastupõ pesi, mille keskmiis raskuskast varbvaasi, ent ülemi piirkonnast kuni valdavad veidi roostetunud pruunpoolist.
Intervall kogu ulatuses roheroshalle eraldub nii lasumist nii lamamist suurema alumiiniumi materjali sisaldumise poolest.

129,5–140,3 / 10,8 10,8 Savi alumiiniumi, kuhu on alumiiniumist materjalist pindadega. Kivimvaras ka, valdavad roheroshalle, ca. 30% pruunkasvrohelised.

Kogu intervall on piinitsemend kaasitud paleozoikumidest (mitte enne palju).
Alumine piir litoloogiliselt selge.

VSK + VST

140,3–180,0 Karotaaži andmetel kivasmoodi ja
39,7 5,3 varide vahelduvast 65:35.
Eraldatav vaid 1 väljapuurimi sarnane intervall vahemikus 156–164 m. Peale 156 m võiks tühikäigu seisukohast olla ka K–T piiris.
Säilunud näitab ülekaalus raudi (ca 80%) mõõnashallvad kihipindadel suhteliselt paljavolframiidi, tapeedas kruusätendade vahel. Pinnafilmmud näha pea-aegu kõikidel. Seoses pea aluspinnakihipindadel enamik aga aluspinna materjaliga täitunud näha. Kivamud pea aegu vooluses hulveades, mispuhul kivamid tonalitmaterjal, tugevkruusakad.
Aluspinnad heledad, suhteliselt kõsti kontsentrud, nagu viitkudiga killastumud.
Nii kivamites kui aluspõhjas esineb glaukoniiti, mille hulk vahemikus 0–20%.

V

180,0–216,0 Siidamica puudub.
36,0 0 Karotaaži andmete järgi plokiline

vaadelafaviline kivaküü mõlle
punduvad valgunud väljaläägud.

Alusend

> 216,0

10.07.85.a.

26

Ø 334 (Virkan.)

Südamik väga halvasti puuritud dioriidi-kiema rahuldavas osas. Kahjuks, mitme puurimisaasta mandri koodumisjõgas pealmises väga ebaühtne.

Varutassi võrra ärapeldetuse ajal puuritud, see tõttu € osa ei ärapeldata.

Alates pärgamaalt 161,8 – põhjamandi pärnini 179,4 m tõstetud 1,4 m võdamikku, mis eeldatud kuna gd-kivide ärapevamisse kärgunina.

Valdavad liivakivi, aleuroliidi ja alumiitsavi vahelduv – 60 : 10 : 30 sõltumud osas.

Liivakivi valdavalt peenteraline, hästi rohmete punaspruunist värvist muistse ja vähe natuteiga mis põhitavad kõrvi kollakaikkust. Kaoliitses valdab kvarts, rooga pk kuni ca 5%.

Esineb ka graveliitseid valumikke paksusega kuni 3 cm ja ülemineid valdva raskimiste hennudyse jämedateraliseks aleuroliidiks.

Aluspõhjast massiidsed punamaspruunid rohmed kapsa värvuga mõlles kärgeluut leandatud tumeroheliste viir.

Pür alusmorraga kros.

Aluskord

Amfiibol-gneiss ülemistes puurimistes tugevasti porsunud.

Sügavused karotaaži järgi

18.06.86.

Võnnemaa p.a. ϕ 337.

Kõrv suhteliselt kalvas peremdis, mitte ka peaine ja alates VSLP alumises osas, kusjuures VSN ja VST kõverdeeritud vendi osas

<90,2 Kvogeenne argillit, rnv. dist. wkt.

Cy (?) kl

90,2-90,7 / 0,7 0,5 Lüvaviit allosas alumiselt kõll, kõhupõndadel lünsand tumedad argillidi xiled. Kõrim tugevasti tsementunud ülemine 1 cm 0,5 m. pürõdi nint, edasi pürõdi karbonaatne tsement, alumine osa karbonaatne, kogu ulatuses tumedat, peaegu musta bituminoosset debriit ja fragmente.
Alumine piir litoloogiliselt selge, kulutuspõlved puuduvad (või pole säilinud).

Ey sl

90,9-93,5 / 2,6 (1,7+0,9 sl) Alumiselt põmedatumalne, tsementeerumine lüvaviidi tõttu ülemised pluktumid rohmakamad savi kihtumid ja kihi vest, tsementeerumine savi pesi. Keskmiselt tsementeerunud karbonaatsavi tsementiga,

karb. tsement tongudsas poorvolo-
ulastede jõuga (Ø1–4 mm).
Karbonaatne mineralisatsioon ühtib
tasemel 1-mm-ste peitunaal-Ca
sisalduse tooniga. Need ained valge
värvuse tõttu lasti aeroloogiliselt
puursüdamiku järgi.
Mineraloogiliselt koosneb põhiosalt
savikast, kus esineb ka tuhmunud
pK, glaukoniidi, väikeliivakese,
kogu ulatuses – väikesed (1 mm)
pinnakivimurdude osad.
Glaamm põhiosalt alumiselt jäigi,
mis ühel tasemil 10 cm ulatuses
beežikas-hall alumiisavi kihi.

E1 sl + fl

93,5–120,0 / 26,5 ~~10~~ 8,0 — Glaamm rooline, infota.

E1 lk

120,0–138,0 / 18,0 6,0 — Puursüdamik ühtselt vesi intervalli
allosas.
Savide ja alumiisiltide tihe vahekord-
mine (90:10).
Savid pohmaskallid, visaid, paik-
kuvas kuhmades aleur. materjali,
purunähtsed, mõõdupunad kergelt
võrgulitsetega ja alumiitse sua-
tuspalya täitumud kõõrkudega.
Kõõrdsõõd õhukesta (mitte üle 5 cm)
võõrdiga, kallad „Inglivasti" tsemen-
tunud vaid tsementiga.
Allosas esineb Volbort kuhjade kar-

mõtte.
Alumine piir määratud kruusa fraktsiooni terapiga, mida iseloomustab mitte enam ümargabar.

52

132,0 - 143,0 5,0 1,0 Savid, ümmarguste alumol. valumõõtmega (kuni 1 cm).
Savid sekundaalsed, alumiitsed, tasemeta alumiidivad, moodustavad tasanemist vaid erosiooni tõttu pooleldi õhukesemõõtmelised, ümarpinnad valdavad volpeelikihtega (võimaled ka kaputatud võrkudes).
Võtmed kuulgas valdab muskoviit, mõned pulgu ka tõmbelõtt ja ümmarguse piimuga.
Kogu intervalles esinevad mõnevõrra dustiõ (2 mm), millest osa kindlasti pürüütsed.
Esinevad, peaaegu kogu ulatuses alumiitse materjaliga täidetud võrgud. Mõned tasemed liitud nn. sarnemõõtmeliste täitest.

E1 VSP

143,0 - 149,0 6,0 1,5 Savi alumiidokas, ülemäärase alumiitsus, tõhekarbonaat, makroskoopiliselt nähtavate sarnane sõõm viimistle, ei ulatu viimasest näitsesena võlvide tsoonise poolest. Alates ülemisest piirist ilmnevad Platyeelmitsest.

Kuuritav määrmed, et antud intervallis täisgrad praktiliselt puuduvad on vaid tüüpiline alum. materjalile täitumud näitajad.

149,0 - 159,0 / 10,0 3,0 Savi alumiiniumi, rohemaahall, ühtaldab hulgaliselt ümarad kõvadunga piirit. näärme (ka mm 5 mm), Plastsusomeetrid ja reeloomulsh, et näidisnäidised on eraldi alumiitsest materjalist täitumud täitmidega.

<159,0 Šlamm, liivakumud

Karolaaži päraj:
sügavusest 165,5 - 176,5 m - 10m - sarde ja liivade (silikaatne) valuddumine
176,5 - 186,0 - 9,5 m - põhiosalt savi alloras ainsene alumiit. materjalja.
186,0 - 194,0 - 8 m sarde ja liivade valuddumine ~ võrdses hulgades.
194,0 - K. lõpuni V/E pärn.

Sellist allapoole maadelepanekuid liivamisi kuni 230,5 m, mis lõetud settemoplekti alumiitsiks pärnas.

>230,5 — pooenud ampfiboliit

Sügavused karotaaži järgi

69,7 - 72,0

– praegi konodontidest coordi-
natsi mõõtmiseks

Sisaldab konodontidest coordi-
natsi proovis, C.

Englema P-333 18. juunil 1986

Puursüdamik subtiilselt kuni aluskorras vägagi arvatud kuni ovaalse alune pa-
rabeli kõvane osa, mis kas sõlmumise või käänukaotuse

< kerogeenne argrilliit

0,(2) kb

69,7 - 72,0 / 2,3 1,3 Jämedateralise aleurolüüt sõlmine-
kuitega peenekeraalseks kõvaki-
viks läbivõetud kerogeense argrilii-
di vahekihtidega pikkusega
kuni 5 cm-ni, kuid esineb ka
õhukesi kihtidega, markeerides
kihtidesisest.
Tugevasti tsementeerunud, erib ala-
mõõdus osas. Vastu sõlmist pin-
nal 2 cm-ne pinnaosa kõlt
kõvakividele - aleurolüütidele, pelee-
mulda vähese liivase pasandi
esinemine.
Alumine piir ebatasane; kalleaveeri kivim
tungib taskudena sooda, kivistus jäme-
dateraalse aleurolüüt, sügavus u 0,5 cm-ni.

< 1, sl + ks

72,0 - 96,0 / 24 1,5 Aleurolüüt sõlmimenetega aleurolüüdiks,
roheneshalle, sõlmumid kõnnis sõlmeala
sarikamad osad, kuhjumus sõlmumise
osas kihipindadel sõlmitlus-tüüpi kõi-
gud ja sumbumisvuugid meenutavad
rohkem pooli struktuur.

Alumises osas aga horisont, kõrgus
pe läbisõitmist: sarv nähtum 7s – 8-
meetre.
Selles intervallis ca 10 cm ne Füüs
konglomeraati, millles valdavad
vähesed fosfatse nõlge veerised ja
ovoidid ka-ilt püü kong-
lomeraati meenutav. Tõenäoliselt
settimus siia jahutusliidilt.

ka

96,0 – 111,0
15,0 5,5

Tumepruun ka astme – savide ja alu-
miinide valuldumine. Ülal peaegu
vaadeldi, alumises ülemaalus sarbe
Faunast – valdavalt alumises
1 m-st ne muguud kõrvalliod.
Alumine pii nõrnatüüpide vahedu
mise järel selge piir, et
kong'kolneraat sellel püüe.

sa

111,0 – 119,6
8,6 3,0

Peliitaleevoliit õhumisto sarv ja pinnada
fusiline alumiinidi valumihtidega (80:10:10)
kõrviand enesalt vahevahaldd ja valda-
vans on läbisõitmine tumepruune kivi-
mid. Suhteliselt palju on horisontaal-
selt alumed, mat-orgaaniga täitmised
kõrvu ja sarvsilindis omavahel vas-
tased, mis viib mõnedel tekstuuri
vahetuseni.
Alumises osas valdab horisontaal-

Kõrvaline tuustunn, kuspuures nõhi-
punad on kaetud võõpulikkotega.
Alumise piiri täpsed piirid kaa-
lutadakse, ust 40 cm ulatuses ka-
hekordsed kuupa ste viisnurkseid.

$$\frac{\epsilon_1 \; lw = vs}{lnT}$$

119,6 – 127,8
8,2 5,2 Savi alumiine, tumepruun õhemeste alu-
miinsete valumikkidega. Alumol. materjal
on pesade ja viimetuna võõpindadel.
Rohmaskall. Ühemõõtmeline võõpinda-
del peale alumol. materjali ka imeõnd
kaoõnd. alumiine materjalega täitunud
kärjed, mõd piirisummad kärgud
puutõõlt puudvad.
Esineb Platy solenites antiquissimus
ja L. spiralis.

Alumine piir paindub kõlleavahelde
laõnude alumise järgi.

$$\frac{lw\,K}{}$$

127,8 – 139,8 Savi alumiinas, viipuõõnõline, muspuu-
12,0 5,3 res alumises ja õhemises osas paksenad
rohmaskallid, mis kõõnduvad võõ mõd ini
viiakõrgusele võõndelt. Kõõnu oma
loomult tüüpiline K-alumiine, mõd
rohkete võõpindadel alumiised õõd
Alumise piiri paindub lõõnõõde ja grä-
vimõõtmete lõõvaõõnõõde alumise järgi.

$$\frac{lw\,S = vs\,K}{}$$

139,8 – 174 Karotaazit järgi tõõ seerde
34,2 5,5

ja liivakivide vahelduvate kus-
juurus kvartsitükid kas võrdselt või
savised tegid rohkem šaržeeritud
puursüdamikus aga kindlalt ylе-
kaalus savid. Nende tselsiumiühe-
ühendite aleuriitsus ja pinnakarvad
kätkede praktiline puudumine. Ilm-
rohutse materjali hulgas suhteliselt
palju viike. Kivi proovikadel esinevad
ka ühesuurused aleuriitse materjaliga
täitunud kõrgud.
Liivakivid valdavalt sorteerimata
või pämedateraliselt ja valdavad
kohati suhteliselt heljum glaukoo-
niidi. Sama kehtib ka graveliitide
kohta.

Uued ?

174–212,6 Karotaaži järgi valdavalt
38,6 tihedamatine madala koosmõ-
line liivakivi, milles atmult
alumise 10 m ulatuses ühtlased
kõrgeväärtused vägagi mõõdukalt
ulatuvad aga sl-ts aleuroliitide
tasemini
Kärgata 2,9 m sooist šlammi ja
0,8 m kõrguvõrest aleuroitaati, milles
vaheldavad punakaspruunid ertsiid
milles helehall tõõndiitena ja
laikudena. Kivi proovidel sagedi
kruusaterad ja aleuroolsed pinnad
~5 sm paksuses graveliidist kihtide mil-
lest aleuroolne tüüp koosneb kvartsist
ülemine osa aga hulgaliselt
ka päevakivi
> 212,6 – põrmund amfiboliit

Sügavused karotaaži järgi

Sutjepa P-3 1/2
taasemel

Käsn. O/E piirkihtide seisukohalt kaas setjenõlv muidu agä vaatamata reuvale puurkaevudesse ei ST pa on osa kõndlasid sega tooteid / mõtlen selle osa lõigestamise alusel karotaaži järgi

< 116,6 – kerogeenne argrilliit

O1(?) kl.

116,6-117,5 – lõuvakivi kerogeense argrilliidi
0,9 0,8 pa pämedatekalise aleuro-
liidi vahekihtidega. Lõuvakivi
osakaal on 50%. Argrilliidi
kihid tavaliselt 1-3 sm-ni
mõnikord ka kümnendiksid
kirmetega.
Mõnel pinnal pinnidi kõlts
1 sm.
Lõuvakivid tugevasti bemen-
teerunud karbonaat-põhi
se tsementiga, kesperkes
pinnidi osakübnes põdevalt
allagaasi vähenev
Aleuroliit põn ühtlaselt
tugev, looplaabete fragmentidega
lõuvakivid asendunud vähetes
määras halliga pämedatekalise
aleuroliidiga.
Faunast kindlasti ühtsela ruginõ
kuulutand fragmendid.

6,1 sl + ts

117,5-140,8 Aleuroliit pämedatekalise valk-
23,3 7,5 pashall, piskmisest tsementee-

Rennud savi-karbonaatse tsemendiga kuuluvad karbonaat vähkese tempu-dega poriloklastide pärast. Diskus on veel väikesi piirdekonkretsioone nii nõrgal lainul kaltsiitrennud kihtis. Risaan plekk-pind väljend savipraakid ja õõnsused millest väljend glaukoniidi terad. Koorik põhi kvartsist ja esineb muskoviiti, nähtavad pääva-võrd puudurad.

Puurisõdamik veel alumine 0,30 m pa osõdatud tugevasti tsementeerunud kerges-liivakivega.

Puurisõdamis eraldati, intervallid aukad karbonaati pärgi.

ϵ_1 lh

1408 - 1615
20,7

sõm

1615 - 1725 Puurisõdamiku väga ühtsed sõm
11,0 liivpiirkivimitükke.

ϵ_1 vsP

1725 - 1923
19,8

ϵ_1 vsK

1923 - 2165 Šlammine
24,2

ϵ_1 vsT

2165 - 2218 Säilunud savikas osa, mis fossiilsest
5,3 ei ole kokalik, sist säilunud palgu pärit
Dictyonemad säilis.

V

$\frac{221,8-251,0}{29,2}$ 5 tamm, informatsiooniteadus

>251,0 personali juhtimine

24. juunil 1986

Elbeku p.a. ϕ 330.

>90,7		kivrogeenne argillüüt
		Q₁ kl
90,70-90,72		liivamüür, limonitiseerunud karbonaatsete fragmentidega ja detritusega, tugevasti tsementeerunud püriitse tsemendiga. Allumine püsivärvuse, tsementi koostise ja kahekarbonaatide vaheldumise järgi väga terav.
0,02	0,02	
		$E_1 sl + t_5$
90,72 – 114,0		Jämedateraline alumoliit, mis sügavuseni umbes 101 m tugevasti tseoliitunud karbonaat-püriitse tsemendiga. Allapoole tsementatsioon pidevalt nõrgeneb, muutuvad püriitse kaabi koopiis ja karbonaatne ese asuvad peamiselt poorilaastudena. Ühtlasi ilmuvad sellest tasemest peliitbalmoliidi ja alumoliitsete vahekihid ja pinnad. Samuti nõrgad varisemised erineda tooniga ja pisadena alumoliitides, mõnasel puhul on nad plummunt-sulgedad rohmastkallud. Glaukoniit kajastub läbistatuses esineb rohkem ulatuses, mistõttu alates sügavusest 107 m allapoole on kõredate välisvälimus rohkepindadel.
23,28	2,0	

K. Sunoja andmed sügavusel 101,0 m $E_1 sl / E_1 ts$ piir, läätsveb varatasandõnnega. Kuna puurisüdamikus väga vähe ja ta esineb väiksete tükkidena, siis piirspaneelina karotaažnõnnega raske.

O_1/E_1 piir (90,72) määratakse E. Pirusse poolt karpolumbe

E_1 lk

114,0 – 132,5 | 18,5 | 4,3

Savide ja alumoliidide vahekihtide. Savid rohkes-hallid erineva alumiidse materjali sisaldusega. Alumoliidid hallid, tugevasti tsementeerunud peenkristalse karbonaatse tsemendiga. Kristalde pikkus enam 10 cm. Säilunud puurdumise saagised 60, alumoliidi 40%.
Suhteliselt sagedased helbarikkelle kihid nagu vahevallas, alumiidse osas on lumoliidid.

Alumiidi piimal meenutega nõrgastunud tase, mitmed väikesed (enam ϕ 2,8 cm), lamedad, pikitasse nõlga.
Mõned mitmed esinevad ka enam 0,5 m võrgemal alumiidist pinnast.

E_1 sr

132,5 – 140,0 | 7,5 | 1,7

Alumoliit jämedateralise, valjakihilise, ümarate rohkenahaliidide alumiidsavi vahekihtidega, mille paksus enam 2 cm ja mille hulka alumiidse pinni suurus väheneb üldiselt säilunud puurdumise ≈ ii ühtse saagise kuni 10%.
Alumoliidid puurmehhilised, rohkelsus varieeruvad väga ühtlustadega, enamasti esineb ka mitmevärvi, rohelist kui ka punast kristalset, tasemeta hillakat rohkust.
Mineraalsoolised, koostus valdab kvarts, mõned arvukad vähetaval hulgal ka päevakivi. Isolosmuliin ümarate suurte

pinne kruntsafraktsioon warttsterade kapus esmainne nõrgenes.
Puudub näähtav glaasnõit.
Aluspõhi pin Platysolenitest tlumenise järgi selge.

E_1 nSP

140,0 – 163,5 (23,5 / 10,5) Savid, valdavalt rohekashallid tihti punkte rõhutäkaspruunide tasemetega intervallidesmoraas. Savides mitteõhukesi palju alumiitset materjali nii nõrgenenud kihtidel nii ka näivalt täitevas, mõnedes esinevad alumiitsed vahekihid sõlmjad purustadamines praktiliselt puruneval või esinevad 1-2 mm-ste nihkestena.
Iseloomulik, et pruunikaspruunid nõrgenenud mõõtes nõrgenemistsoonid ja tugevdatsemad intervallid ülemiste poole.
Intervallid ülemises 1-2 meetris kulgalaselt Platysolenitest, mujal aga ühtlaselt.
Aluspõhi pin litoloogiliselt mitte eristatav, aga fauna esinemise ja olulegenise ülemiste muutumise järgi selge.

E_1 nST

163,5 – 191,5 (18,0 / 7,8 (3,3+4,5?2)) Pruunikadamiks alumiitsavide, peitstahenkihtide ja alumiitide vaheldumiskomplekstsa (valdavad ühtsed ~ca 50%) Savid rohekashallid, vast tihti kollakaspruunid näidid.

Puurk. 1

Ø 330 – 1

kg. 187,2 – 191,5

alumiitsavi

rohmashell, mõju-
kuhi võimal. võõrdi-
tega.

Puurk. 2

Ø 330 – 2

kg. 163,5 – 171,6 m

alumiitsavi,

rohmashell,

Huua pinnat. näitle-
deta!

Puurauguk esines kahes intervallis ja on omavahel valdatud tugevate šlammiga. Nii saindes nii peiitalumosliitides puu-duvad piiritsemmud näigud, ei tõstud Platyzelmitest ja zeloosmuliit, et uhi-puhtadel nõrnuti väljanäitevõrdlus kär-kuulutatud ruumafiltratsiooni vastu-tuvad, glaamonõk ei tõtud.

V?

191,5 – 222,0 Šlamm, tuhata.

30,5 1,8 Vastu kristalliinikumi 3 äärmitsest:
2 – kvartsgravelliitsi ja 1 – peiitalumosliit, kirju.

$Pz_2 + Ar$

>222,0 Gneisside ja amfiboliitide vahelduvus.

Sügavused karotaaži järgi

(Nõva) Rostina Ø 331.

Puurtüdamiku keskmises osas. Kuni on kl, lk ja kv. Sh suure pahkudega, osaldab nõrgast mõõrpõli, nõnab mõõtkivi.

<52,0 Argillüüt, kerogeenne.

G1 kl

52,0 – 53,4 Lüvakivide ja argillüütide vahelduvus (70:30).
1,4 1,3 Lüvakivid fugeerasti tsementeerunud pinnet karbonaatse tsemendiga. Üksikud pinnel 2 cm piirides, pinnide osakaalus tsemendis olenevalt vähenud. Mulgaliselt leiuta kreh. fragmente mis kohati moodustavad vallasnõlvuse.
Intervalli keskosas luuvitaa tuvastamas, milles argillüüt nagu pesana lüvakivis ja sellest veel omaette lüvapesa (vt. T. kuivitsa fotot).
Pluvisel pinnel kerogeenne argillüüt.

G1 sl + ks

53,4 – 76,5 Aleuriit, pinnedateralne, valgashall, vähemal
23,1 2,2 puurtüdamikus nõrgalt ja kõrgelt tsementeerunud, põhiosakest. karb. tsemendiga, kohrimis kulgedesse pleksunud rohmakas halle savipõdi ja läätsi ja samuti väikesi (1 mm) pinnidikonnretsioone.
Kogu intervalli kajavalt karv glaukoniit. Mõõtmine pin ei ole säilinud.

Konglomeraat E.P. Erijõgi P_2O_1 – Kongl.
φ-331 – 90,0

Anonnaalne soon!

E.P. Tegelikult on intervall eisndatud peale ülaosa (90.0–92.0 m), mis peenikõ-lasid rohekashall sl konglo-alumoliit massiivse nõrkamata ülaosas vahelduvalt peenema ja rohekama mõõdulise ja suurema terasega, millles rohkesti alumiiniumi-viirud, kvartsi, suure viirukaga, rohulise ja sarnase füüsitavalt veeriseid Ø kuni 10–12 mm. Kogu intervalli sorteerimatus jätab mulje tekke ühesuguse liivast–(ajutine vesise, ooslen kamm?). Materjali laadsus ühtlane kõhtsalse nõr kõhtne kvarg-mundi(?), valgiid. Pilat materjali ümberkujunemisprotsessi mõnes lavand leiti. Mulje vahelduvast sarnidega loosad rohekashalld on sarnased intervalliga 97–98 m ülaosaspunase savilase

Kp. φ-331 – 94-95
Fe

Mõõn. Φ331-1
sr
90.0–94.0
sorteerimata
pelitalumoliit

Mõõn. Φ331-2
sr
94.0–98.0
sorteerimata
pel. al.

Mõõn. Φ331-3
sr
98.0–102.0
sorteerimata
pel. al.

Mõõn. Φ331-4
sr
sorteerimata
pel. al., 102–106

Mõõn. Φ331-5
sr
sorteerimata
pel. al.
106–112,5

Mõõn. Φ331-6
sr
alumiitsavi
112,5–119,0

6 1 kk

76,5–90,0 / 13,5 7,5 Küllalt tüüpiline ka: esineb peamiselt ja sarnde vahelduvana (mis aitab kõgevast keerulist alumoliidi vahemikkidega, mille osatähtsus ülaosas suurem, kõhiati 40%. Kogu intervallis sõltuvad kõlbortheellad alumisel piiril 2cm paksune konglomeraadikiht. Vuimad tumedad ja leõpiväd, palju pomidat kvarki.

6 1 sr

90,0–119,0 / 29,0 16,5 Alumoliitide, peliitalumoliitide ja sarnde vahelduvana (30:40:30).
Intervalli tõmus valdavalt rohevarhall ja valgehall, kuid ca 20% punaspruunides ja punavarhallides teardis, mis-puuris kuid tõrvuvad esinevad ka rõõ-dikene rohevarhallse kogu mt. alatisis. Kõrvalde kõrvutüüpides rikkumatus tä-mudapurrulise kvartsi, suurendatuse võlga ja kristallünsete kõrvutüüpide esinemine. Tavaliselt suurema hulga pomide purrulise materjaliga kaasnõ ka kõrvuti punavarhallspunases tõrvumine. Kohati esine aga ülas hulkuvate sarnide-metega alumoliiti, mõnikuhu tüüpilist sr kõrvuti.
Mineral. koostise määramisest (ja ka geneesi kohtimõõtustamisest) võetud 6 proovi, mis kuipetavad kuhast materjali proove, mitte kangelt kõrvuvat kivi pind põlgavalt.
Alumoliit pin piirdub kõhuda ülemuse ja pomidapurrulise materjali kadumise järgi teras.

E.R Karotaaži andmetel vega
rahvamulgik ln – esinevad
laavad ~~esitet~~ sorust kuulu-
valt kõrgetoonilised kihid
vahelduvas madalatega
ligikaudselt vastavas hulgades
Intervalli ülaosa 119,0 – 125,0
on väljapuhutud sand, allosa aga
suurenenud savisisaldusega,
mis kogunis valdavad 125,0 – 153,0
sega võrra olla P – 6 m
T. – 28 m

Karotaaži järgi rahvamulgiku
madalatooniline kivimina,
millest üksikud savikamad
väljalõigud. Viimaste osa
suureneb allosas.

C_1 vsT

1190 – 153,0
34,0 4,8

Ülemisel intervallil piirc 2 piirkseeriumid vaheldumas liivist mis tõenäoliselt nul paralipsa kõhtsiltsiumi. Edasi paigutub aga väiksemad piirkseeriumid 1 m savised, 1,8 m ülaosas ja paigutub 2 m savised. Tabla väga sarnane Elbrus piirkseeriumidamikus tabelale, s.o. – faunaga pa piirkseeriumid vaigud piirdud, esinevad nad ülemised alumiitse materjalega kõiksemad vaigud.

V

153,0 – 195,0
42,0 5,0 (0,4 + 81,4,6)

Nendi kuulud osa vahelaaris madalatooniline, millest nad ülemised intensiivsemad tüüpi. Praegused neist näib liitvad vastu alumist piiri pa esindavad vaheväärtuste peitalumoliitidega, mille vahipindadel sageli kreemsafraniidsed terad.

Pa + Az

>195,0 Paremad graniit

Sügavused karotaaži järgi

E.P.

Tugev purustatsioonne ja karbonaatsete moone 0,1€, piird.

1.6 m ulatuses kivine karbonaatkivimist moodustav, vaheb, tugevati tsementeerunud, kohati purustatud, kohati karbonaatse tsemendiga. Karbonaatne tsement areneb kerajate poriloikadena, sõsiteades vahatemase purustatsioone jõutsementi sega kõlgemubiline konglomeraat kohtb. Purust rook olla, paleopaeund "dragunitsene" - osalt ags ilmselt kõrgem - soonekestaa koos karbonaatse

Karb + Py ep - 339 - 96.5
Purustatse tsementeerunud ja karb. poriloikadest tekkinud osa kivimis

Karb + Kp / ep-339 - 95.5
Ulatuses
Aleurolidt, tugevasti tsementeerunud, 100 wega (A - B)

Kar1 - Kp.
ep - 339 - 97.0
Aleurolidt nõrgemalt, soonega A + B

Kp Py ep-339-96,2
Purustatse soonest

26. juunil 1986

Rõgulda Tamuküla ep 339.

Kõva üldiselt hea, välja arvatud vendi osa

-95,0 kroglemne angelüüt.

Ots kl

95,0 - 95,4 Tugevasti tsementeerunud brahhiopoodi fragmentidega liivakivi, hall. Alumisel piirl argk. kile
0,4 0,4

Ca1 sk

95,4 - 119,0 Jämedateraline aleuroliit, valgjashall, cäsmendunud, tihenemine 1,50 m tugevasti. Tsement pürit-karbonaatne, kõlal-beisel tüüp, all-poriloolastikne. Iseloomustab tsemendile esmest pürüti ja väävlusta (1-esmest) veepoolt vahetatud, mõnikord ka väga rikkalikult kõlgipõndadel.
23,6 4,0 Karbonaat esineb peale tsemendi kõlendites, teostes vahtse osa mõnikord pürüdist.
Alumises osas esineb umbes 10 cm paksuseid vahelashalli peitdikke ja peitaleuroliidi vahekihid, milles täistaandi suhtelise tüüpi kõlgind. Glaukoniit esineb ümarate teradena, v.a. basaalosas, mis ta maadlemise koos mõlemidega ja liivafraktsioon ülaosa teradega ühtlikumat.
Se liitoloogilisest mõlemat tüüpilise Saale-Eestile v.a. tihenemine 1.60 cm, mille lõhkliitus ja tugev tsementatsioon on tähelgitud tõenäoliselt kl väikesest pausiest selles najoonis

Käni was tõtte almost püri ü vae
selaosmustada.

E, ts

119,0–125,0 Jämedatraalne almoliit pelut- pe pelu-
6,0 0,8 diga almoliidi vahelitt diga võrdõmud
puursõdaamus 60:40.
Almoliidid kivamad poi urbakastõga
varb. tsemendiga mis põhjustavad ker
uskivamistunnit.
Saamad värvmed puruvõidõsed. Kõnõ
mis ~~seotud~~ terasmuruke muutmega
pe marmeritud värvpredadega.
Tõlm puhtelseid palju vaapõmedete
valdis almoliidis v.a. basaalsõnd
Tümastes aga mitgalselt saarpsõdõsõ.
Almoliidi püri lõtoldegõldelt tuua, mud
väimi was tõtte pole täpsemalt väi-
malik selaosmustada.

E, la

125,0–138,2 Almoliitide pe saarde vahelduumise (40:60)
13,2 – 10,0 - kuupmines selaosmuliik, st. puhtaid saarizid
vaid vähem.
Almoliidi enamvarste tug. tsementteemud
varb. tsemendiga, mispmines basaalse
varb. tsemendiga, mõlemb tsaamib ka
pünitt, vahemikt mitmesugõ kesud
Kõikstões. antud lõbilõikis selaosmuliik
kogeliimfide vaesus.
Kõhtimud püri markeeritud konglomeraa-
diga, vahelitt konglomeraadist või gneud
ehkmd ~~Vellonkõda~~, Luukatiella

E. P. Südamik piird ümmell vale
pidi kasta pandud!
Konglomeraat!

E.P. Usaa kõigepealt soikvandi sõ-
valdavad pliitsalemoliitsed
kivimid, sagli pemsõistatud,
mõned täsemid mustepõõdadel
rulloomulisest „koppi" andev,
enamasti aga savipõõdadel
jõrge tekstiiri, seetõttu laab
mitje kõrgendatud savisuset

Mõnemõõtmingud?
Hunt - E.P.

E 54

138,2 – 146,0 Savsõe ja alumiitsõde vahelduvuse sõõ-
7,8 5,0 med piirisõdamisest 50:50. Puhtad savi
punduvad, veidavad alumiitsõad ja
alumiitsed ühtsed, mis vaga õhedalt
seotud õlumõemõega pehitsalumoliitsõdeks.
Alumoliitsõde ja pel tal. õõtsõõtsus mitte
? üle 30% kivim valdavalt rohmashall
ja valgashall, mõd intervalli ulatuses osas
isevõrd õhukesed (1-2 mm) punamaapruu-
sõd viirud, mõõe piirdu mõõda tagel
mõõl tõõendus gõtisõõtsumõe.
Kõõstõõe sõõs õhukõõ põlgumõõnus, tagel
õhumõesõõhõõsed intervallid ja õõtsõõtsõ
piirisõõmmõd eõõnde õõmõsõõ.

VOOSÕÕP

1460–1720 Savsõ, alumiitsõõd mõõvõõ alumiitsed,
26,0 16,0 valdavalt rohmashallõd, osõõtõ õõmõõs
0,5 meetris isõõ rohmashallõe õõtsõ. Piiri-
sõõmmõd väõke vähe, saamõõ vähe õõõs
osas alumiitsõe mõõtmõõliga lõõtsõmõd väõke.
Mõõõ õõõ põlgu Põõlõõtõõmõõtõõse leidõõ.
Mõõmõõe piir mõõgõõõ põõrõõtsõmõd, alu-
miitse-õõõlõõe, õõmõ punõõõ õõvakõõr
intervall tabõõõ – ja paõõlõõõ piirõõ ja
paõõlõõõ alumiitse osa piirisõõmmõõ põõ-
õõõõ ja põõt punõõmiitse põõtõõ õõga
sarnaõõõ õõmõõõõõõõ.
K. Suurõõ poõõõ paõõlõõõ õõõ õõõõõ-
tõõõ ca 7 m õõsõõõõ – õõõpõõõõ õõ-
sõõ punõõõ ja mõõõ poõõ õõõ õõõ õõ-
õõõõõõ õõõõõõõõ.

VST

172,0 – 198,7
26,7 8,26+2,03?) Kohustuv ülekiht ja aluspõhi osa vahetaseni jäigi tundetud savikate tasemetega, nisamuti aga lisaks leiduva savised nõrgemad – pehmekesed nahkhallid aleuriitsavid, mis ehk nii ka peitsalumoliite. ca 10% säärsuid vahelduvalt moodustavad pehmed aleuriidid ja puuteraline liivakivi vahekihid.

Intervalvile salasemalle piirkihtidele väärinde, Plast. ja glaukoniitsed punakaspruunid, mis hulgaliselt ühtlaselt murenevaid mõõdukalt bioturbeeritud.

Tahke osa ühtlustub viidelt valdavalt savisem Elbiku (Φ330) ja Kostivere (Φ331) tasemele.

V

198,7 – 228,0
29,3 4,53?

Šlamm, mõõdukalt.

Vastu aluspõhja muutub kivi pealt kvartsi ja vähe päevakivise alusel kihtmõõdukalt šlammis ja vahelduvalt kihtmõõdukalt savikas šlammis.

>228,0 Põhjamoreen.